

gav mig. Jeg vil imidlertid dog ikke undlade at sige ham Tak for hans Velvilje.

A. Nielsen: Naar vi nu staa ved Slutningen af Behandlingen af disse Jærnbaner, vil jeg ikke undlade at pege hen paa det, som naturligt fremgaar af den Situation, her ligger for, nemlig at naar dette Ting samler sig i en fast Optraeden over for de andre Faktorer, vi have at samarbejde med, for at naa det Maal, som Tinget har stillet sig, er der en Mulighed for at naa frem til dette Maal. Jeg kan ikke undlade at sammenholde denne Jærnbaneforhandling med Skattelovforhandlingen. Det er nemlig min Overbevisning, og jeg tror, den maa deles af alle, der se ret paa Sagerne, at hvis dette Ting i Skattelovforhandlingen havde staaet, som det staaar her i Jærnbaneforhandlingen, og hvis altsaa vore Modstandere til Højre ikke over for Skattespørgsmaalene havde haft Spekulationer i at sprænge Venstrereformpartiet, havde stolet paa Stødpuden mellem Højre og Venstre, Moderationen, var det gaaet anderledes. Det er nemlig det, de ikke have stolet paa her. Her vare de moderate Luft for Højre. Det var blevet klart for Højre, at her var ikke noget at spekulere i, ikke i den politiske Moderation og ikke i en Sprængning af Venstrereformpartiet. Da de fik klar og bestemt Besked forrige Lørdag fra Venstrereformpartiet, var det klart for Højre og Ministeriet, at skulde vi frem til en Løsning, maatte man gaa ind paa det, som Venstrereformpartiet havde givet til Kende som sin Beslutning. Det som man ved Skattelovforhandlingen havde spekuleret i, duede ikke her. Dengang gik det desværre an at spekulere i, at der, som det ogsaa viste sig, var en Del af Venstre, der stod lidt vaklende og svagt, medens Moderationen stod beredt til at støtte Højre i dets Angreb paa Venstrereformpartiet. Jeg ønsker at sammenholde disse to Forhandlinger, for at vi deraf kunne lære, at naar dette Ting samler sig og staaar enigt om en fast Optraeden for at naa sit Maal, skal det nok lykkes at naa dette Maal trods Modstand i Nutiden og trods den Modstand, det maatte møde senere.

Bojsen: Den ærede Ordfører fremkom med nogle Bemærkninger, der vare saa forunderlige, at al Diskussion om dem maa forstumme, men han henvendte et Par Bemærkninger til mig, som gøre det nødvendigt, at jeg replicerer ganske kort.

Den ærede Ordfører anførte som Forsvar for, at Reglen om de 40,000 Kr. som de paagældende Egenes Bidrag til Jærnbaneanlæg ikke er fastholdt her, at vi i sin Tid vedtog Kystbanen, som det hedder, Jærnbanen fra Kjøbenhavn til Helsingør, uden noget Bidrag. Dette berører jo slet ikke det, jeg har fremdraget. Det er kun Spørgsmaalet om, hvor stort et Bidrag, der skulde ydes fra de Egne, hvor man overhovedet krævede et Bidrag fra Egenen. At der findes Tilfælde, hvor Staten anlægger Baner og gør forskellige Arbejder uden Bidrag, kende vi adskillige Eksempler paa fra forskellige Egne. Med Hensyn til Helsingør-Banen er det jo alle bekendt, at man forlangte selv at faa Lov til at bygge Banen uden nogen som helst Ydelse fra Staten, og da dette blev dem nægtet, var der jo al rimelig Grund til ikke at paalægge Egenen noget som helst Bidrag ved Anlæg af Banen. Men det, som forundrede mig mest, var den ærede Ordførers Paastand om, at de paagældende Baner, som vi nu staa i Færd med at vedtage, hvile paa forudliggende Planer og Overslag, og dem have de fra Ministeriet ad den sædvanlige officielle Vej. Det vilde da have været overordentlig interessant, om den ærede Ordfører i Betænkningen vilde have meddelt disse Ting. Der findes derom intet andet end de Tal, som ere opførte i selve Lovforslaget, men saaledes som man maa antage, at det har foreligget, er det nogle Meddelelser paa Forespørgsel til Ministeriet om det Skøn, som Ministeriet i saa Henseende har. Det er imidlertid ikke det, vi forstaa ved Planer og Overslag til et Jærnbaneanlæg eller nogen som helst Byggeforanstaltning, det er ikke, hvad der har foreligget i den Henseende tidligere. Jeg taler her selvfølgelig om Statsbaneanlæg. Med Hensyn til Privatbaner have vi fulgt en ganske anden Fremgangsmaade af de Grunde, jeg har nævnt, men naar vi have staaet over for Statsbaneanlæg, har der foreligget ikke alene Beregninger og Beskrivelser, men Kort til Angivelse af den Linie, som skulde følges, og paa Basis deraf har saa Rigsdagen taget sin Beslutning. Har man billiget den foreslaaede Linie, er der ikke foretaget Ændringer i Teksten, hvor der kun har været nævnt Begyndelses- og Endepunktet for Banen, men har man været misfornøjet med den Linie, der er valgt, har man foretaget Ændringer. Vi kende adskillige Eksempler paa, at man har indsat visse Punkter, som bestemme den Linie, som Rigsdagen har forlangt. Saaledes har